

Beklerken Yarınları

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Şubat 2021

Unutulmuş yeminler saklı hazan durağında
Ket vurulan her sevinç ve umut
Yokluğun nazarında göğe atılan kulaç gibi
Parantezlere yığılmış hayatlar
Bir de meddücezri yalnızlığın
Ne sitem yokuşu
Ne hüzün koğuşu
Revnak bir gölgede asılı illa ki mevsimin kaderi.

Hulasası enginliğin
Şatafatlı hayaller de çalındı sonunda
Rengini azat edemeyen gecenin soluk teni
İşte fermanlar kat çıkarken İlahi Aşkın yolunda.

Resimler kayıp ve yırtık
Solgun göğün yaprakları dökük
Azat edilesi ruhun kölesi illa ki
Mevsimsiz bir aşka kanat açan
Sevdalı ilham perisi.

Latif rüzgâr her açmazın ihaneti
En çok da insan olmanın metaneti
İzdiham nedeni aşk ve özlem
Hele ki insan çoktan geçmişken kendinden.

Huzura biat dualar ve nicesi
Kayıp olan mutluluğun sönmüş nefesi
İlahi bir rüzgârsa aşk
Yerle yeksan edilmiş umut ve de hayat
Keşke saklı olsaydı elimde sihirli değnek
Hani olur da konardım aşkın yüreğine
Görünmezliğimi sunardım bilinmeze
Aşıp da engelleri çıkardım en tepeye.
En çok da sonlandırırdım içimdeki üzgün makamı
Serpilen her düşte ve hayalde

Gerçek kılardım içimden geçenleri.

Düşlerin çengelinde takılı bir kıvılcım
Rengi beyaz ve masum rüzgârın
Her kanat açtığında insan yarınına
Eli kolu bağlı çaresiz kuşun yürek sesi
Mealidir her çırpınış
Arşı alaya değin çıkar sesi de
Konamadığı illa ki mutluluğun kendisi
Kendi olmaksın insanın en büyük külfeti
Lakin aynı kalmak ve sevmek fıtratında gizli.

Sökün eden yeni gün
Rengi değişiktir hem duyguların hem güllerin
Bağdaş kurulası bir aşksa
Mecazi gölgesinde yalnızlığın
Kol kanat geren sadece Rabbi
En çok duyumsayanın varlığında
Saklı tek leke olsa bile ayak izi
Alnında yaşanır da yaşanır yazgının dediği.

Denmedik ne mi kaldı?
Derlediğimiz neydi de dertlendiğimize
Tek tanık Allah'tı.
Bir ayrıca adeta yazılan her şiir
Muhtaç olduğumuz huzurdan başka ne ki?
Gölge eden elem
Hazandan damlayan her acı
Kardığımız kadar göğü ve yıldızları
Ah, bir de yerin dibine girmez mi insan?
Ne zamanki feragat etsi sırrından yasından.

Ölümcül bir akis
Hüzne biat ne şiir ne de geride kalan tek iz
Hurafeler uçuşan
Yanık yüreğin ucunda saklı yazılmamış ferman.

Bir renkse ilham
Aşksa pervasızca yüreğe tırmanan

Ne sandık dolusu kelam
Ne de havada asılı selam
Elbet vardır karşılığı hüzün yüklü günlerin
Dinginse ruh ne ala.
Aşka biat yanan bir ateşse
Düşmedi gitti yakamızdan hasret
Bil mukabele demenin verdiği eziyet
Acılar durağında hazır ol'da beklerken yarınları.